

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ζόμενοι, τί γίνονται κατόπιν; Ἐργάζονται καὶ πῶς; Μυστήριον.

Μερικά σωματεῖα ἔχουν καὶ τοὺς ὁμιλητάς των. Καὶ ἐνέσφ πρόκειται περὶ σοσιαλιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται νὰ προσηλυτῇσιν... τοὺς ἑαυτοὺς των, ἐλλείψει ἀκροατῶν, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀλλὰ ὅσφ πολλαπλασιάζονται τὰ κρούσματα τῶν λαϊκῶν κηρυγμάτων, τόσφ ἀποβαίνουν νοσταλγικώτεροι αἱ καθαρῶς λογοτεχνικαὶ διαλέξεις. Δὲν ἦτο δυνατόν εἰς τὰ ἐργαστικά ἢ κοινωνιολογικά σωματεῖα νὰ γίνωνται καὶ διαλέξεις, σκοπὸν ἔχουσαι ὄχι νὰ σπείρουν ζιζάνια καὶ νὰ ἀποτρελλάνουν τοὺς θερμοκεφάλους, ἀλλὰ νὰ κάμουν γνωστήν εἰς τοὺς ἐργάτας τὴν νεο-ελληνικὴν φιλολογίαν; Εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος καὶ νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ λείψῃ συγχρόνως τὸ σύγχρονον λαϊκὸν μυθιστόρημα, τὸ μεταβληθὲν εἰς ληστρικόν, μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκδόσεις τοῦ φανταστικοῦ βίου δλων τῶν ληστήρχων τῶν παλαιότερων χρόνων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ ὑπέροχον σονέττο ἐδημοσίευσεν ὁ Ἐδμόνδος Ροστάν ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῆς Μητροπόλεως τῶν Ρημῶν. Παραθέτομεν περὶ τὴν μεταφρασίν. Μία θανμασία εὐκαιρία διὰ τοὺς ποιητάς μας νὰ τὴν παραφράσουν ἐμμέτρως.

Δὲν ὑπόρρισαν ἢ νὰ τὴν κάμουν περὶ ἀθάνατη, γιὰτὶ δὲν χάνεται τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ βάρβαρος [πληγώνει.

Ρώτησε τὸν Φειδία, ρώτησε τὸν Ροντὲν
ἂν μπροστὰ στὰ θρύμματα ἐνὸς ἔργου τῶν δὲν θὰ
[ποῦν «Αὐτὸ εἶναι».

Τὸ φρούριο πεθαίνει, ὅταν τὸ γκρεμίζουν,
ἀλλ' ὁ ἐρειπωμένος ναὸς ξῆ μὴ εὐγενέστερη ζωὴ.
Καὶ καμμιὰ φορὰ τὰ μάτια θυμοῦνται μὲ περιφρό-
[νησι τὴν στέγη
καὶ προτμοῦν νὰ βλέπουν τὸν οὐρανὸ ἀνάμεσα στῆς
[δαντελένιες λαξευμένες πέτρες.

Ἀς τοὺς εὐχαριστήσουμε γιὰτὶ ὡς τώρα μᾶς ἔλειπε
ἐκεῖνο ποῦ ἔχουν οἱ Ἕλληνες ἐπάνω στοῦ χροσὸ τους
[λόφο:

Τὸ σύμβολο τοῦ Ὁραίου μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Βαρ-
[βαρισμοῦ.

Ἀς ἔχουν χάρι οἱ σκοπευταὶ τοῦ Γερμανικοῦ κανονιοῦ
ποῦ μὲ τὴν δεξιότητά τους μᾶς χάρισαν
τὴν Αἰσχύνῃ γι' αὐτοὺς, γιὰ μᾶς ἕνα Παρθενῶνα.

Ἡ «Πινακοθήκη» εὐχαρίστως θὰ δεχθῇ μεταφρά-
σεις, τὴν καλλιτέραν τῶν ὁποίων θὰ δημοσιεύσῃ.

ΔΑΦΝΙΣ

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Τὰ βιβλία καὶ ὁ πόλεμος

Τὸ ἐμπόριον τῶν βιβλίων ἐν Ἀγγλίᾳ ἡλαττώθη ἔνεκα τοῦ πολέμου. Ἐνφ τῷ 1913 ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 12,537 βιβλία, κατὰ τὸ 1914 κατῆλθεν ὁ ἀριθμὸς εἰς 10,695, ἐκ τῶν ὁποίων μυθιστορήματα 2112. Ἠῦξῃσαν μόνον τὰ βιβλία στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος.

Ἀντιθέτως ἐν Γερμανίᾳ ὄχι μόνον δὲν ἐσταμάτη-
σεν ἡ βιβλιοπαραγωγή, ἀλλ' ἠῦξῃσε κατὰ 30 τοῖς
100 καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἐρ-
γάζονται εἰς τὰ ἐρημωθέντα τυπογραφεῖα.

Ἀμοιβὴ μονωδίας

Ἡ κυρία Ἐμμιν Ντέστιν, ἡ ὑψίφωνος ἡ ὁποία ἔ-
ψαλλε διὰ τινὰ κινηματογραφικὴν ἐταιρείαν ἐντὸς
κλωθοῦ λεόντων ἔλαβεν ἀμοιβὴν, τὴν ὁποίαν οὐδέ-
ποτε ἄλλη αἰοδὸς ἔλαβεν. Ἡ μονωδία τῆς «Μινιὸν»
ἐπληρώθη 62 χιλ. φράγκα, τούτεστι 12,500 φράγκα
τὸ λεπτόν. Ἐκτὸς τούτου ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος
ἢ θανάτου θὰ ἐπληρώνοντο εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τοὺς κλη-
ρονόμους τῆς 625,000 φράγκα.

Εἰς βιβλιόφιλος

Ἀπεβίωσεν εἰς τὸ Λονδίνον περιεργότατος τύπος
βιβλιόφιλου, ὁ Μπέρτραμ Ντόμπτελ, ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐ-
τῶν. Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν ἠμπούρεσε μὲ τὰς μικράς
του οἰκονομίας νὰ ἀνοίξῃ ἕνα μικρὸν χαρτοπωλεῖον.
Εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν ἤρρισε νὰ καταγίνεται εἰς...
τὴν φιλολογίαν. Ὁ ἀποθανὼν βιβλιόφιλος ἀνεδείχθη
ἀριστος πεζογράφος, εἰς τὰς ἰδικὰς του δὲ μελέτας
ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἔργων ἐντελῶς ἀγνώ-
στον μέχρι ἐσχάτων Ἀγγλοῦ ποιητοῦ, τοῦ Τόμας
Τράχερν.

Τὸ ἀρχαιότερον διήγημα

Τὸ πρῶτον διήγημα, τιτλοφορούμενον «Ἡ ἱστορία
δύο ἀδελφῶν», ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Θηβαίου συγγραφέ-
ως Ἐννάνα, βιβλιοπώλου τοῦ Αἰγυπτίου βασιλέως
Μέρενταχ πρὸ 3200 ἐτῶν. Τὸ διήγημα τοῦτο, γρα-
φὲν ἐν ἱερατικῇ καλλιγραφίᾳ ἐπὶ 10 φύλλον παπύ-
ρου, εἶνε γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «διήγημα τοῦ Ὁρ-
δίνεῦ», καθότι Αἰγυπτιολόγος τις ὀνόματι Ὁρδὸν ἡ-
γόρασε τοῦτο ἐξ Ἱταλίας κατὰ τὸ 1457 καὶ τὸ προ-
σέφερεν εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον, ὅπου καὶ εὐ-
ρίσκεται.

Ὁρκος ἢ κατάρα;

Ὁρκος, τὸν ὁποῖον δίδουν οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ
πρὸς τὸν ἡγεμόνα των. «Τὸ αἷμά μου ἂς φύγῃ ἀπὸ
τὰς φλέβας τοῦ σώματός μου. Ὁ κεραυνὸς ἂς πέσῃ
στὸ κεφάλι μου. Ἀς μὲ καταβροχθίσουν οἱ κροκό-
δειλοι. Ἀς μεταφέρω νερὸ εἰς ἕνα καλάθι ἐν μέσῳ
τῶν φλογῶν τοῦ Ἄδου, ἂς ὑποφέρω τὰ μεγαλείτερα
μαρτύρια τόσα χρόνια, ὅσοι εἶνε οἱ κόκκοι τῆς ἄμ-
μου, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὰς παραλίας, ἂς γεν-
νηθῶ (!), μουγγὸς, κουτσὸς, γεμᾶτος ἀπὸ πληγῆς,
ἂς πέσω εἰς τὸν Ἄδην ἐὰν ποτὲ παραβῶ τὸν ὅρκον
τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον ἔδωκα εἰς τὸν κύριόν μου».

Ἡγεμὼν ὠκεανογράφος

Ἐνφ οἱ μονάρχαι τῆς Εὐρώπης, ἐμπόλεμοι καὶ οὐ-
δέτεροι, εἶνε ἀπερροφημένοι ἀπὸ τὰς φάσεις τοῦ με-
γάλου δρώματος, ποῦ παίζεται εἰς τόσα θέατρα συγ-
χρόνως, ἕνας ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἀσχολῇται μὲ τὸν
βυθὸν τῶν Ὁκεανῶν. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μονακῶ, δια-
πρεπὴς ὠκεανογράφος, ἔκαμε πρὸ τινος περισπού-
δαστον διάλεξιν περὶ ὠκεανογραφίας εἰς τὴν Ἀκα-
δημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων.